

Datum: 4. 11. 2011

MEDKOLEGIJALNE HOSPITACIJE

POROČILO O EVALVACIJI NOVEGA VZGOJNO-IZOBRAŽEVALNEGA ELEMENTA

Trajanje projekta: 2009/10, 2010/11 (se nadaljuje v šolskem letu 2011/12)

Člani projektne skupine: Katarina Burnik, Tjaša Boh, Sonja Dremelj, Ivanka Godina, Darja Habas, Blanka Laurih, Mateja Leskovec, Mira Oblak, Bojana Rupnik, Klavdija Rudolf, Helena Slabe, Boža Vidmar, Leonida Žagar Petrovčič.

Konzulent: Ada Holcar, Zavod RS za šolstvo, PREDMETNA SKUPINA ZA GLASBENO VZGOJO, Parmova 33, 1000 Ljubljana

Cilj:

- Razvijati in krepiti zdravo samopodobo otroka v sodelovanju s starši.
- Dvigniti in izboljšati profesionalno samospoštovanje in samozavest strokovnih delavcev.

Raziskovalno vprašanje: S katerimi aktivnostmi pri otroku razvijamo zdravo samopodobo in kako naj pri tem sodelujemo s starši?

I. Opis evalviranega didaktičnega elementa

S projektom »Medkolegijalne hospitacije« smo nadaljevali in nadgradili prakso medsebojnih hospitacij med strokovnimi delavkami v vrtcu. Na predlog konzulenta smo mu dodali podnaslov »Z dobrim sodelovanjem s starši do boljšega otrokovega napredka in njegove samopodobe«.

S sistematičnim pedagoško komunikacijskim ciklom za celovito formativno spremljanje otrokove samopodobe v vrtcu, ki vsebuje učinkovito medsebojno sporočanje, dosegamo:

- a) priložnosti za osebni razvoj vseh dejavnikov - otrok, vzgojiteljev in staršev,
- b) čas za sistematično opazovanje odzivov (otroka/vzgojitelja/staršev),
- c) **povratno informacijo kot konstanto v procesu socializacije.**

1.1 Priložnosti za osebni razvoj vseh dejavnikov - otrok, vzgojiteljev in staršev

Projekt poteka na dveh nivojih. Na prvem nivoju vzgojiteljice v svojih skupinah v sodelovanju s starši izvajajo aktivnosti za razvoj in krepitev otrokove samopodobe. Na drugem nivoju vzgojitelji drug drugemu predstavljamo primere odličnih praks v skupini otrok in različne oblike partnerstva s starši ter v strokovnih razpravah evalviramo naše delo. Evalvacija IP, oziroma kritično vrednotenje in presoja, poteka na delovnih sestankih članov IP popoldne s pomočjo IKT. Odlični primeri prehajajo še med druge sodelavke (poenotenje znanja in izkušenj). Tako se razvija naša profesionalna samozavest in strokovnost. Vzgojitelj, ki zna strokovno ovrednotiti svoje delo, ga zna predstaviti tudi staršem otrok in delovati v smeri vzgajanja staršev.

1.2 Čas za sistematično opazovanje odzivov (otroka/vzgojitelja/staršev)

Pri delu v skupini vzgojiteljice vključujejo elemente samopodobe (varnost, zaupanje, samostojnost, pripadnost, identiteta, kompetentnost) v načrtovanje dejavnosti in v vsakodnevno rutino. Sproti spremljajo vsakega otroka ter beležijo napredek s fotografijami in AV posnetki iz različnih področij otrokovega razvoja (e-portfolio). Zato lahko poteka sodelovanje s starši tudi preko elektronske pošte oziroma preko spletne učilnice posamezne skupine. Z vključevanjem vseh elementov samopodobe v načrtovanje in izvajanje dejavnosti postaja otrok vse bolj samostojen, ustvarjalen in kompetenten. Pri tem ima dovolj časa, dovolj vzpodbud in priložnosti, da lahko s svojo aktivnostjo doseže višji nivo odzivnosti in s tem doseže boljši razvoj svojih sposobnosti.

1.3 Povratna informacija kot konstanta v procesu socializacije

Otrok je pri vzgoji in izobraževanju vključen v proces življenja, kjer gradi svoje temelje tudi za nadaljnje življenje. Pri tem sam reflektira svoja dejanja na verbalen («Vidiš, zmorem.») ali neverbalen način (vidno zadovoljen, si zaploska).

S pozitivnimi sporočili in spodbudami vzgojitelj motivira otroka in ga vodi k aktivnosti. Aktiven in motiviran otrok ima boljšo odzivnost in več priložnosti za uspeh. Otrok rad prihaja v vrtec, ki mu nudi priložnosti za učenje in uspeh. Ob uspehu je zadovoljen sam s seboj, zaupa v svoje sposobnosti in je motiviran za nov izziv. Pridobiva pozitivno samopodobo, zato se lažje spoprijema z zahtevami in s težavami, lažje vzpostavlja in razvija zdrave medosebne odnose, pripravljen je sodelovati, je avtonomen in ne potrebuje stalnega odobravanja drugih. Bolj kot je uspešen otrok, bolj se čuti uspešnega tudi vzgojitelj. Pozitivno in profesionalno samozavesten vzgojitelj neposredno nudi otroku možnost boljšega napredovanja in ga učinkovitejše spodbuja k nadaljevanju kljub morebitni neuspešni prvi izkušnji. Vzgojitelj tudi strokovno sodeluje z otrokovimi starši v smislu povečevanja njihove samozavesti pri vzgoji svojega otroka, seznanja jih z otrokovim napredkom in s tem posredno vpliva na otrokovo napredovanje.

II. Opis metode evalviranja

V projektu sodelujejo vzgojiteljice s skupinami otrok, starih od 1 do 6 let, in pri tem sodelujejo s starši.

V akcijskem raziskovanju smo preko akcijskih krogov pridobivali teoretično znanje, načrtovali dejavnosti, jih izvajali ter interpretirali rezultate. Pri evalvaciji smo zbrano gradivo v obliki fotografij, AV posnetkov, dosežkov otrok in predstavitev staršev analizirali, presojali in vrednotili. Preko skupne evalvacije smo ugotavljali, kakšen je naš napredek: kaj so dosegli otroci, vzgojitelji in starši, ter ga primerjali s postavljenimi cilji. Z novimi spoznanji smo načrtovali nove in učinkovitejše dejavnosti ter aktivnosti otrok in staršev. V okviru naših strokovnih razprav smo uporabljali metode kolegialne presoje, analizo ključnih dogodkov, vrednotenje na osnovi slik, risb, fotografij in videoposnetkov.

III. Rezultati evalvacije

Vrednost dosežka IP Medkolegijalne hospitacije je v pridobitvi sposobnosti vzgojitelja odstreti čas in prostor za otrokov osebni razvoj. Projekt zato dobi nov naslov: **Čas zase in za druge.**

- a) Bolj ko napreduje vzgojitelj v vzgoji, več je možnosti za napredek otroka in obratno.
- b) Vzgojitelj napreduje (ozavešči svojo pedagoško komunikacijo) in z osebnim ravnanjem vpliva na kvaliteto sodelovanja z otrokom in starši.
- c) Starši spremljajo napredek otroka v vrtcu, se v vrtcu počutijo zaželeni ter vedo, kako vrtec deluje in do kod segajo njihove kompetence.
- d) Tudi eno in dvo letni otroci so sposobni medsebojnega povratnega informiranja.
- e) **Stalna konstanta je kvalitetna povratna informacija za razvoj socializacijskih zmožnosti otroka v primarnem in sekundarnem procesu socializacije, kar je bistvenega pomena za začetek formalnega, načrtnega in sistematičnega socializiranja, to je učenja in prilagajanja na svet.**
- f) **Priprava delovnega gradiva *Otrokove priložnosti za graditev zdrave samopodobe v vrtcu (priloga 1).***

Ravnateljica: Frida Rupnik

Vodja IP: Leonida Žagar Petrovčič